

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 6. August 1914, jfr. Lov af 29. Oktober s. A., om Forbud mod Udførsel af visse Varer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 407).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 147) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udsættelse af den i Lov om Det kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold af 13. Maj 1911 § 9 paabudte Revision af Loven.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 414).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 143) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903, § 19.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 413).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiets.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statens Erhvervelse af den tidligere Fodfolkskaserne i Aarhus.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 149).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

J. Pedersen: De Kommuner, der for en Del Aar siden efter Ministeriets Opfordring gik ind paa at bygge Kaserne til Brug for Militæret, mod at Militæret lejede dem og betalte en vis Rente af, hvad de havde kostet, havde ikke noget juridisk Krav paa at faa Erstatning; hvis det Tilfælde indtraadte, at Militæret ikke længere havde Brug for Kaserne. I de oprindelige Kontrakter stod der ingenting derom. Senere blev der, saa vidt jeg husker, givet et Slags Tilsagn fra Krigsbestyrelsens Side om, at man vilde interessere sig for, at der blev ydet nogen Erstatning i det Tilfælde, at Kaserne ikke længere kunde bruges efter deres oprindelige Bestemmelse. Imidlertid erkender jeg, at der er nogen Rimelighed i, at Byerne faar Erstatning, efter at man har taget Garnisonerne fra dem, og jeg kan i det hele billige den Maade, paa hvilken Forsvarsministeren har taget Sagen, idet han har ment, at man skulde undersøge, hvor meget de vedkommende Byer endnu havde indestaaende i Kaserne, og derefter skulde man undersøge, hvad Kaserne maatte antages at kunne indbringe, naar de blev solgt til andet Brug, og Forskellen derimellem, alt-saa Tabet, skulde saa Staten og Kommunen dele. Ud fra denne Betragtning blev Sagen afgjort i Fjor for Odenses og Nyborgs Vedkommende; de fik udbetalt en Erstatning i rede Penge. Derimod blev Sagen ikke afgjort for Aarhus Bys Vedkommende, idet der ikke opnaaedes Overensstemmelse mellem Kommunen og Ministeren om det